

Séance du mercredi 23 mars 1966

SOMMAIRE :

EXCUSES :

Absences motivées, p. 2.

DECES :

De **M. Louis Baillon**, ancien député pour l'arrondissement de Bruxelles, p. 2.

MESSAGES :

Cabinet du Premier Ministre :

Démission et nomination de membres du gouvernement, p. 2.

Sénat :

Adoption et transmission d'un projet de loi, p. 2.

Cour des comptes :

Délibérations prises par le Conseil des Ministres, relatives à des dépenses faites en marge du budget, p. 3.

Finances :

1er Communication relative aux délibérations prises par le Conseil des Ministres, autorisant les comptables des dépenses engagées à viser certaines dépenses à imputer à charge du budget de l'exercice 1966, p. 3.

2° Rapport du Comité de liquidation, pour le 2e semestre 1965, des organismes et services déclarés nuls par l'arrêté-loi du 5 mai 1944, p. 3.

Intérieur :

Transmission d'un compte rendu des récents événements qui se sont déroulés dans les charbonnages du Limbourg, p. 3.

Affaires européennes :

Rapport, pour l'année 1965, relatif au traité instituant la Communauté économique européenne, p. 3.

PROJET DE LOI :

Dépôt, p. 3.

RAPPORTS :

Dépôt, p. 3.

PROPOSITIONS DE LOI :

Impression et distribution :

Le bureau a autorisé l'impression et la distribution de dix propositions de loi, p. 3.

INTERPELLATIONS (Demandes) :

1er De **M. Hannotte** à M. le Ministre de la Prévoyance sociale (difficultés rencontrées actuellement par les travailleurs frontaliers occupés en France), p. 4.

2° De **M. Anciaux** à M. le Ministre de l'Intérieur (répartition dans l'un ou l'autre groupe linguistique des agents de communes de « Bruxelles-Capitale », ou des personnes publiques subordonnées à celles-ci), p. 4.

3° De **Mme Copée-Gerbinet** à M. le Ministre de l'Emploi et du Travail (non-application du principe d'égalité entre les salaires masculins et féminins), p. 8.

4° De **M. Timmermans** à M. le Ministre de l'Emploi et du Travail (conflit opposant 3 800 femmes travailleuses au patronat de la Fabrique nationale d'Armes de guerre à Herstal), p. 8.

DECLARATION DU GOUVERNEMENT :

M. Vanden Boeynants, Premier Ministre, chargé de la Coordination de la Politique scientifique, donne lecture de la déclaration du gouvernement, p. 4.

Ann. parlem. Ch. repr. — Session ord. 1965-1966
Parl. Hand. Kamer van volksv. — Gew. zitting 1965-1966

Vergadering van woensdag 23 maart 1966

INHOUDSOPGAVE :

VERONRSCHULDIGD :

Gemotiveerde afwezigheden, blz. 2.

OVERLIJDEN :

Van de **heer Baillon**, oud-Kamerlid voor het arrondissement Brussel, blz. 2.

BOODSCHAPPEN :

Kabinet van de Eerste Minister :

Ontslag en benoeming van leden van de regering, blz. 2.

Senaat :

Aanneming en overzending van een wetsontwerp, blz. 2.

Rekenhof :

Beraadslagingen door de Ministerraad getroffen, betreffende uitgaven gedaan buiten de begroting, blz. 3.

Financiën :

1° Mededeling betreffende door de Ministerraad getroffen beslissingen waarbij de rekenplichtigen der vastgelegde uitgaven gemachtigd worden een visum te verlenen voor bepaalde uitgaven aan te rekenen op de begroting van het dienstjaar 1966, blz. 3.

2° Verslag van het Vereffeningscomité voor het 2de semester 1965 betreffende de bij besluitwet van 5 mei 1944 nietig verklaarde organismen, blz. 3.

Binnenlandse zaken :

Overzending van een samenvatting van de recente gebeurtenissen in het Limburgse kolenbekken, blz. 3.

Europese zaken :

Verslag, over het jaar 1965, betreffende het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, blz. 3.

WETSONTWERP :

Indiening, blz. 3.

VERSLAGEN :

Indiening, blz. 3.

WETSVOORSTELLEN :

Drukken en ronddelen :

Het bureau heeft het drukken toegelaten van tien wetsvoorstellen, blz. 3.

INTERPELLATIE (Aanvragen) :

1° Van de **heer Hannotte** tot de heer Minister van Sociale Voorzorg (huidige moeilijkheden van de in Frankrijk tewerkgestelde grensarbeiders), blz. 4.

2° Van de **heer Anciaux** tot de heer Minister van Binnenlandse Zaken (indeling bij de ene of andere taalgroep van de personeelsleden van gemeenten van « Brussel-Hoofdstad » of van openbare personen, ondergeschikt aan die gemeenten), blz. 4.

3° Van **Mevr. Copée-Gerbinet** tot de heer Minister van Tewerkstelling en Arbeid (niet-toepassen van het principe der gelijke bezoldiging voor arbeiders en arbeidsters), blz. 8.

4° Van de **heer Timmermans** tot de heer Minister van Tewerkstelling en Arbeid (conflit waarin 3 800 arbeidsters gewikkeld zijn met de werkgevers van de Nationale Oorlogswapenfabriek te Herstal), blz. 8.

REGERINGSVERKLARING :

De **heer Vanden Boeynants**, Eerste Minister, belast met de Coördinatie van het Wetenschapsbeleid, leest de regeringsverklaring voor, blz. 4.

ORDRE DES TRAVAUX :

Communication du bureau :

- 1° M. le Président propose de commencer demain la discussion de la déclaration gouvernementale et de prolonger quelque peu la séance, si nécessaire; de siéger vendredi en vue de terminer le débat, y compris le vote, p. 8.
- 2° M. le Président attire l'attention sur le fait que la Commission des Finances sera appelée demain à examiner le projet de loi relatif aux crédits provisoires qui devrait être voté avant le 31 mars par les deux Chambres, et sur lequel il propose de se prononcer également vendredi prochain, p. 8.

QUESTIONS :

Questions et réponses écrites (Rgt. art. 71) :

1. Des questions ont été remises au bureau par :
MM. Anciaux, Bracops, Charpentier, Defraigne, Duerinck, Eneman, Foncke, Glinne, Lootens, Michel, Otte, Saintraint et Van Lidth de Jeude, p. 8.
2. Depuis le 11 février 1966, des questions ont été posées par :
MM. Anciaux, Babylon, Bracops, Cantillon, Charpentier, Claes, Claeys, Danschutter, Defraigne, De Mey, Demuyter, De Paepe, De Vlies, D'haeseleer, Glineur, Goemans, Gribomont, Hermans, Holvoet, Hurez, Kempinaire, Laloux, R. Lefebvre, Leys, Lindemans, Lootens, Mattheyssens, Michel, Nazé, Otte, Parisis, Piron, Vandenhove, Vanderhaegen, Van Hoorick, Van Leemputten, Van Mechelen et Wouters, p. 8.

PRESIDENCE

DE

M. A. VAN ACKER, PRESIDENT

MM. Juste et Jaminet, secrétaires, prennent place au bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

La séance est ouverte à 14 h 10 m.

EXCUSES. — VERONTSCHULDIGD

MM. Van Dessel et Van Eynde, souffrants; M. Dequae, à l'étranger (Conseil de l'Europe); MM. Demets et Foncke, empêchés, prient la Chambre d'excuser leur absence à la séance de ce jour.

MM. Bijmens, Van Heupen et Vanthilt, malades; M. Wouters, retenu par des devoirs de famille, s'excusent de ne pouvoir assister aux séances de cette semaine.

Voor heden : de heren Van Dessel en Van Eynde, ongesteld; de heer Dequae, buitenslands (Raad van Europa); de heren Demets en Foncke, verhinderd.

Voor deze week : de heren Bijmens, Van Heupen en Vanthilt, ziek, de heer Wouters, wegens gezinsplichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

DECES — OVERLIJDEN

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, j'ai appris avec regret le décès de notre ancien collègue M. Louis Baillon, qui représenta l'arrondissement de Bruxelles au sein de notre assemblée, de 1936 à 1946.

En votre nom, j'adresse à sa famille nos vives condoléances.

Met leedwezen heb ik het overlijden vernomen van onze oud-collega, de heer Louis Baillon, die in onze vergadering het arrondissement Brussel heeft vertegenwoordigd van 1936 tot 1946.

In uw aller naam betuig ik aan zijn familie ons diepgevoeld medeleven.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

Mededeling van het bureau :

- 1° De heer Voorzitter stelt voor de bespreking van de regeringsverklaring morgen aan te vangen en, zo nodig, de vergadering te verlengen; vrijdag te vergaderen met het oog op het sluiten van het debat, stemming erin begrepen, blz. 8.
- 2° De heer Voorzitter vestigt er de aandacht op, dat de Commissie voor de Financiën morgen bijeenkomt teneinde het wetsontwerp betreffende de voorlopige kredieten te onderzoeken waarover vóór 31 maart in beide Kamers zal moeten gestemd worden en waarover hij voorstelt zich a.s. vrijdag uit te spreken, blz. 8.

VRAGEN :

Schriftelijke vragen en antwoorden (Rgt. art. 71) :

1. Vragen werden ter tafel gelegd door :

De heren Anciaux, Bracops, Charpentier, Defraigne, Duerinck, Eneman, Foncke, Glinne, Lootens, Michel, Otte, Saintraint en Van Lidth de Jeude, blz. 8.

2. Sinds 11 februari 1966 werden de vragen gesteld door :

De heren Anciaux, Babylon, Bracops, Cantillon, Charpentier, Claes, Claeys, Danschutter, Defraigne, De Mey, Demuyter, De Paepe, De Vlies, D'haeseleer, Glineur, Goemans, Gribomont, Hermans, Holvoet, Hurez, Kempinaire, Laloux, R. Lefebvre, Leys, Lindemans, Lootens, Mattheyssens, Michel, Nazé, Otte, Parisis, Piron, Vandenhove, Vanderhaegen, Van Hoorick, Van Leemputten, Van Mechelen en Wouters, blz. 8.

VOORZITTERSCHAP

VAN

DE HEER A. VAN ACKER, VOORZITTER

De heren Juste en Jaminet, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

De vergadering wordt geopend te 14 u. 10 m.

MESSAGES — BOODSCHAPPEN

Cabinet du Premier Ministre — Kabinet van de Eerste Minister

Par lettre en date du 21 mars 1966, M. le Premier Ministre transmet une copie de trois arrêtés royaux, datés du 19 mars 1966, portant démission et nomination des membres du gouvernement.

Bij brief van 21 maart 1966 zendt de heer Eerste Minister een afschrift van drie koninklijke besluiten, d.d. 19 maart 1966, houdende ontslag en benoeming van de leden van de regering.

— Pour information.

Voor kennisgeving.

Par message en date du 8 février 1966, le Sénat transmet, tel qu'il l'a adopté en séance de cette date, le projet de loi autorisant la Régie des Télégraphes et Téléphones à émettre, en Belgique ou à l'étranger, sous la garantie de l'Etat, un ou plusieurs emprunts à concurrence d'un montant total de trois milliards de francs belges.

Bij brief van 8 februari 1966 zendt de Senaat over, zoals hij het in zijn vergadering van die datum heeft aangenomen, het wetsontwerp waarbij de Regie van Telegrafie en Telefonie gemachtigd wordt, in België of in het buitenland, onder waarborg van de Staat, één of meer leningen tot een totaal bedrag van drie miljard Belgische frank uit te schrijven.

— Ce projet est renvoyé à la Commission des Communications, des Postes, Télégraphes et Téléphones.

Dit ontwerp wordt verzonden naar de Commissie voor het Verkeerswezen, de Posterijen, Telegrafie en Telefonie.

Par lettres en dates des 9 février et 16 mars 1966, la Cour des comptes transmet, en exécution de l'article 14 modifié de la loi du 29 octobre 1846, un exemplaire des délibérations prises par le Conseil des Ministres relatives à des dépenses faites en marge du budget.

Bij brieven van 9 februari en 16 maart 1966 zendt het Rekenhof, in uitvoering van het gewijzigd artikel 14 van de wet van 29 oktober 1846, een exemplaar over van de beraadslagingen door de Ministerraad getroffen betreffende uitgaven gedaan buiten de begroting:

— Renvoi à la Commission des Finances.

Verzonden naar de Commissie voor de Financiën.

Par lettre en date du 11 février 1966, M. le Ministre des Finances transmet une communication relative aux délibérations prises par le Conseil des Ministres au cours du mois de janvier 1966 et autorisant les comptables des dépenses engagées à viser certaines dépenses à imputer à charge du budget de l'exercice 1966.

Bij brief van 11 februari 1966 zendt de heer Minister van Financiën een mededeling die betrekking heeft op de door de Ministerraad tijdens de maand januari 1966 getroffen beslissingen waarbij de rekenplichtigen der vastgelegde uitgaven gemachtigd worden een visum te verlenen voor bepaalde uitgaven aan te rekenen op de begroting van het dienstjaar 1966.

— Renvoi à la Commission des Finances.

Verzonden naar de Commissie voor de Financiën.

Par lettre en date du 15 mars 1966, M. le Ministre des Finances transmet, conformément aux dispositions de l'article 18 de la loi du 14 juillet 1951 portant liquidation des organismes et services déclarés nuls par l'arrêté-loi du 5 mai 1944, le rapport du Comité de liquidation pour le deuxième semestre 1965.

Bij brief van 15 maart 1966 zendt de heer Minister van Financiën, overeenkomstig artikel 18 van de wet van 14 juli 1951, houdende vereffening van de bij besluitwet van 5 mei 1944 nietig verklaarde organismen en diensten, het verslag van het Vereffeningcomité voor het tweede semester 1965.

— Dépôt au greffe.

Indiening ter griffie.

Par lettre en date du 15 mars 1966, M. le Ministre de l'Intérieur transmet un compte rendu des récents événements qui se sont déroulés dans les charbonnages du Limbourg.

Bij brief van 15 maart 1966, zendt de heer Minister van Binnenlandse Zaken een samenvatting van de recente gebeurtenissen in het Limburgse kolenbekken.

— Dépôt au greffe.

Indiening ter griffie.

Par lettre en date du 11 mars 1966, M. le Ministre-Secrétaire d'Etat aux Affaires européennes transmet, en exécution de l'article 2 de la loi du 2 décembre 1957, concernant le Traité instituant la Communauté économique européenne, le rapport pour l'année 1965 sur l'application de cette loi.

Bij brief van 11 maart 1966 zendt de heer Minister-Staatssecretaris voor Europese Zaken, in uitvoering van artikel 2 van de wet van 2 december 1957, houdende het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het verslag over het jaar 1965 betreffende de toepassing van deze wet.

— Impression et distribution.

Te drukken en rond te delen.

PROJET DE LOI. — WETSONTWERP

Dépôt — Indiening

Par lettre en date du 22 mars 1966, M. le Ministre des Finances transmet à la Chambre un projet de loi ouvrant de nouveaux crédits provisoires à valoir sur les budgets de l'exercice 1966 et ajournant la clôture des opérations de dépenses relatives à l'exercice 1965.

Bij brief van 22 maart 1966 zendt de heer Minister van Financiën aan de Kamer een wetsontwerp waarbij nieuwe voorlopige kredieten komende in mindering van de begrotingen voor het dienstjaar 1966 geopend worden, en houdende verdaging van de afsluiting der verrichtingen van de uitgaven betreffende het dienstjaar 1965.

— Ce projet est renvoyé à la Commission des Finances.

Dit ontwerp wordt verzonden naar de Commissie voor de Financiën.

RAPPORTS — VERSLAGEN

Dépôt — Indiening

Les rapports suivants ont été déposés :

1. de M. Delwaide, au nom de la Commission des Affaires étrangères, sur le budget du Ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur pour l'exercice 1966. (Crédits afférents aux Affaires étrangères.)

2. de M. Saintraint, au nom de la Commission du Commerce extérieur et de l'Assistance technique, sur le budget du Ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur pour l'exercice 1966. (Crédits afférents à l'Assistance technique.)

3. de M. Radoux, au nom de la Commission du Commerce extérieur et de l'Assistance technique, sur le budget du Ministère des Affaires étrangères et du Commerce extérieur pour l'exercice 1966. (Crédits afférents au Commerce extérieur.)

De volgende verslagen werden ingediend :

1. van de heer Delwaide, namens de Commissie voor de Buitenlandse Zaken, over de Begroting van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel voor het dienstjaar 1966. (Kredieten betreffende de Buitenlandse Zaken.)

2. van de heer Saintraint, namens de Commissie voor de Buitenlandse Handel en de Technische Bijstand, over de begroting van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel voor het dienstjaar 1966. (Kredieten betreffende de Technische Bijstand.)

3. van de heer Radoux, namens de Commissie voor de Buitenlandse Handel en de Technische Bijstand, over de begroting van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel voor het dienstjaar 1966. (Kredieten betreffende de Buitenlandse Handel.)

PROPOSITIONS DE LOI — WETSVOORSTELLEN

Impression et distribution — Drukken en ronddelen

Le bureau a autorisé l'impression des propositions de loi :

1. de M. Le Grève, portant garantie de l'emploi en faveur des travailleurs des entreprises bénéficiant de crédits publics.

2. de M. Michel, portant réforme des commission d'assistance publique.

3. de M. Delforge, étendant l'octroi d'indemnités de promotion sociale aux agents des services publics.

4. de M. Cooreman, créant une société de crédit foncier.

5. de M. Timmermans, modifiant la loi du 24 avril 1958 créant notamment une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre 1940-1945.

6. de M. Gillet, relative à la Convention internationale pour la protection des oiseaux, signée à Paris le 18 octobre 1950.

7. de M. Claes, relative au subventionnement des instituts supérieurs de perfectionnement pédagogique reconnus par l'Etat.

8. de M. Gillet, portant modification de la loi du 25 avril 1933 relative à la pension du personnel communal.

9. de M. Remacle, modifiant les dispositions légales relatives aux impôts sur les revenus coordonnées par l'arrêté royal du 26 février 1964.

10. de M. Van Elslande, modifiant la loi du 9 avril 1965 portant diverses mesures en faveur de l'expansion universitaire.

Het bureau heeft het drukken toegelaten van de wetsvoorstellen :

1. van de heer Le Grève, waarbij de tewerkstelling wordt gewaarborgd van de werknemers uit de ondernemingen die overheidskredieten genieten.

2. van de heer Michel, tot hervorming van de commissies van openbare onderstand.

3. van de heer Delforge, waarbij de toekenning van vergoedingen voor sociale promotie wordt uitgebreid tot het personeel in overheidsdienst.

4. van de heer Cooreman, tot oprichting van een maatschappij voor grondkrediet.

5. van de heer Timmermans, tot wijziging van de wet van 24 april 1958 waarbij met name zijn ingesteld een strijders- en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgeschiedenissen van 1940-1945.

6. van de heer Gillet, betreffende het Internationaal Verdrag tot bescherming van vogels, ondertekend op 18 oktober 1950, te Parijs.

7. van de heer Claes, strekkende tot subsidiëring van de door de Staat erkende hogere instituten voor pedagogische vervolmaking.

8. van de heer Gillet, tot wijziging van de wet van 25 april 1933 omtrent de pensioenregeling van het gemeentepersoneel.

9. van de heer Remacle, tot wijziging van de wetbepalingen betreffende de inkomstenbelastingen welke zijn gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 26 februari 1964.

10. van de heer Van Elslande, tot wijziging van de wet van 9 april 1965, houdende diverse maatregelen voor de universitaire expansie.

DEMANDES D'INTERPELLATION INTERPELLATIEAANVRAGEN

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, le bureau a reçu deux demandes d'interpellation : 1re de M. Hannotte, adressée à M. le Ministre de la Prévoyance sociale, sur « les difficultés que connaissent actuellement les travailleurs frontaliers occupés en France et les remèdes que l'on pourrait envisager pour les résoudre ».

Mevrouwen, Mijne Heren, bij het bureau zijn twee aanvragen tot interpellatie ingekomen : 1° van de heer Hannotte, gericht tot de heer Minister van Sociale Voorzorg, over « de huidige moeilijkheden van de in Frankrijk tewerkgestelde grensarbeiders en over de middelen die kunnen overwogen worden om die moeilijkheden op te lossen »;

2° van de heer Anciaux, gericht tot de heer Minister van Binnenlandse Zaken « in verband met het koninklijk besluit van 10 december 1965, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 19 januari 1966, betreffende de indeling bij de ene of andere taalgroep, van de personeelsleden van gemeenten van « Brussel-Hoofdstad » of van openbare personen, ondergeschikt aan die gemeenten »;

2° de M. Anciaux, adressée à M. le Ministre de l'Intérieur « au sujet de l'arrêté royal du 30 décembre 1965 relatif à la répartition, dans l'un ou l'autre groupe linguistique, des agents de communes de « Bruxelles-Capitale » ou des personnes publiques subordonnées à celles-ci, ledit arrêté étant paru au *Moniteur belge* du 19 janvier 1966 ».

Les dates de ces interpellations seront fixées ultérieurement.

De data van deze interpellaties zullen later vastgesteld worden.

REGERINGSVERKLARING DECLARATION DU GOUVERNEMENT

De heer Voorzitter. — Mevrouwen, Mijne Heren, aan de orde is de voorlezing van de regeringsverklaring.

Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la lecture de la déclaration du gouvernement.

Het woord is aan de heer Eerste Minister.

De heer Vanden Boeynants, Eerste Minister, belast met de Coördinatie van het Wetenschapsbeleid (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouwen, Mijne Heren, de politieke crisis die een maand geleden begon en die kwam na het lange wachten tijdens de maanden juni en juli van vorig jaar heeft het land in verwarring gebracht. De bevolking stelt zich vragen, ze begrijpt het niet meer, ze wenst klare toestanden.

De Regering die vandaag voor de Kamers komt wenst te regeren in klaarheid, met doelmatigheid en met dynamisme.

Haar objectieven zijn eenvoudig en duidelijk omlijnd. Hier volgen ze, zonder omhaal van woorden :

- 1° Herstel van het duurzaam evenwicht der openbare financiën;
- 2° Bevordering van de sociale vooruitgang;
- 3° Volledige tewerkstelling en economische expansie;
- 4° Aanpassing van onze instellingen aan de huidige realiteit, en ontplooiing van onze gemeenschappen in nationale eendracht;
- 5° Getrouwheid aan onze Europese en Atlantische verbintenissen.

I. Gezonde openbare financiën.

In zijn mededeling voor de Kamers, op 9 november jongstleden, heeft de heer Harmel de alarmerende toestand van onze openbare financiën in het licht gesteld. Sindsdien werden de inventaris en de voorgestelde remedies herhaaldelijk bevestigd, onder meer door de heer Spinoy, Vice-Eerste Minister in de vorige Regering, tijdens een gedachtenwisseling met de sociale partners, en voor kort nog, door het verslag van de commissie voorgezeten door de Gouverneur van de Nationale Bank.

Niemand heeft de ernst van de toestand betwist, maar ondanks de scherpzinnigheid en de moedige inspanningen van mannen aan wie ik volgens de eisen van de vriendschap en de loyaliteit hulde moet en wil brengen — en ik stel er des te meer prijs op het te zeggen, daar sommige van hen zich vandaag op de banken van de oppositie bevinden — konden de remedies slechts gedeeltelijk worden toegepast.

Het past dat we bondig aan de gegevens van het probleem herinneren.

Voor het dienstjaar 1965 zal het deficit van de gewone begroting ongeveer 6 miljard bedragen.

Indien niet spoedig beslissingen worden genomen zou in 1966 het deficit op de gewone begroting de oorspronkelijk voorziene 3 miljard aanmerkelijk kunnen overschrijden.

De financiering van de buitengewone begroting, het Wegenfonds inbegrepen, zou in 1966 35 miljard vergen in plaats van 31 miljard in 1965.

Zonder krachtdadige en onmiddellijke actie zouden de uitgaven op de gewone begroting in 1967 kunnen oplopen tot ongeveer 225 miljard en zou het deficit op deze begroting, rekening houdend met de te verwachten fiscale ontvangsten, 10 à 12 miljard kunnen bedragen.

Zulke buitensporige stijging van de openbare uitgaven kan niet worden geduld.

De besluiten van het verslag der experts zijn formeel : in de huidige conjuncturele toestand kan men er niet aan denken de voorziene tekorten te dekken door een beroep, hetzij op buitenlandse leningen, hetzij op monetaire middelen, zonder de koopkracht aan te tasten.

De Staat zou evenmin zijn belangrijke tekorten kunnen financieren door uitsluitend beroep te doen op de binnenlandse spaarders. Voor zover ze zelfs mogelijk zou zijn, zou zulke substantiële aftapping onvermijdelijk een verhoging van de rentevoet meebrengen evenals een vermindering van de financiële bronnen die onmisbaar zijn voor de economische groei en de sociale vooruitgang.

Dientengevolge blijft er slechts één oplossing : men moet de verhoging van onze openbare uitgaven terugbrengen tot een percentage dat vergelijkbaar is met dat van het bruto nationaal produkt, zoniet zou een massief beroep op de belasting nodig zijn waarvan alle burgers het slachtoffer zouden zijn.

De Regering wil daartoe komen binnen een redelijke termijn van drie jaar.

Concreet betekent dit :

- in 1966, de goedgekeurde begroting streng uitvoeren en een drastische controle uitoefenen op de bijkredieten,
- in 1967, de aangroei van de openbare uitgaven afremmen ten belope van 10 miljard ten opzichte van de vooruitzichten,
- in 1968, het duurzaam evenwicht herstellen tussen ontvangsten en uitgaven.

Indien wij een plan tot herstel in drie fasen voorstellen, dan is dat omdat er in deze, zoals in alle andere zaken, blijk moet gegeven worden van realiteitszin en van scherpzinnigheid.

Iedereen weet dat men alleen trapsgewijs terug naar het oppervlak komt, zo men de ergste ongevallen wil vermijden.

Maar dat men zich niet bedriege : ons driejarenplan is in genedele een vlucht voor de verantwoordelijkheid; integendeel, het vereist een hardnekkige inspanning, dag aan dag, in alle sectoren.

Het vergt de loyale medewerking van al de burgers. De Regering zal alles in het werk stellen om deze medewerking te bekomen. Vertrouwen wint men door klaarheid. De openbare opinie moet ruim voorgelicht worden, en dat zal gebeuren. De openbare financiën zijn de financiën van allen. Iedereen zal begrijpen dat de Staat niet alles tegelijk en op hetzelfde ogenblik kan verwezenlijken, dat er prioriteiten moeten vastgesteld worden en dat er, bijgevolg, moet gekozen worden.

Allen zullen inspanningen moeten doen, naargelang het vermogen van eenieder. Maar deze inspanningen zijn niets in vergelijking met de offers die ons zouden opgelegd worden, indien wij door een tekort aan moed in gebreke zouden blijven inzake economische expansie en sociale vooruitgang.

II. Bevordering van de globale sociale vooruitgang.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, naast de gezondmaking van onze openbare financiën, roept de Regering alle burgers van dit land op tot een werk van nationale solidariteit met het oog op een globale sociale vooruitgang die het voornaamste doel van onze inspanningen is.

De aanhoudende economische vooruitgang moet, dank zij de inspanningen van allen, uitlopen op meer welvaart voor allen.

Voor 1966 zullen alle vroeger aangegane verbintenissen integraal nagekomen worden. Hiermee worden bedoeld de voorgenomen maatregelen inzake pensioenen en kinderbijslagen zowel voor loontrekken als voor zelfstandigen, evenals de beloofde inspanning ten bate van gebrekkigen en verminkten, invaliden uit het vroegere stelsel, slachtoffers van beroepsziekten en werkongevallen. Het programma ten voordele van de oorlogsslachtoffers en het akkoord inzake sociale programmatie van de openbare sector zullen gewetensvol toegepast worden.

In 1967 zullen de tegemoetkomingen van de Staat in de sociale sektor, die in 1966 ongeveer 40 miljard belopen, met 6 pct. verhogen, tegenover de geïndexeerde bedragen van 1966. De aanwending van deze verhoging zal later nader bepaald moeten worden.

Er kan geen sprake van zijn — en dit dient met klem onderstreept te worden — de normale groei te verhinderen en nog minder het volume van de staatsbijdragen in het sociale domein in het gedrang te brengen.

In dat opzicht zullen wij slechts één prioriteit in acht nemen, maar dan ook een **volstrekte** : de bestaansvoorwaarden van de nederigsten en van de meest benadeelden van onze burgers te verbeteren.

La crise politique ouverte il y a un mois, survenant après la longue attente des mois de juin et juillet derniers, a jeté le désarroi dans le pays. Celui-ci s'interroge, ne comprend plus : il aspire aux situations claires.

Le Gouvernement qui se présente aujourd'hui devant les Chambres entend gouverner dans la clarté, avec efficacité et dynamisme.

Ses objectifs sont simples et précis. Les voici sans ambages :

- 1° Rétablissement de l'équilibre durable des finances publiques.
- 2° Promotion du progrès social.
- 3° Plein emploi et expansion économique.
- 4° Adaptation de nos institutions aux réalités d'aujourd'hui et épanouissement de nos communautés dans la concorde nationale.
- 5° Fidélité à nos alliances européennes et atlantiques.

I. Santé des finances publiques.

La communication lue par M. Harmel devant cette Chambre, le 9 novembre, a mis en lumière la situation alarmante de nos finances publiques. Depuis lors, l'inventaire et les remèdes proposés ont été confirmés à diverses reprises, notamment par M. Spinoy, Vice-Premier Ministre dans le Gouvernement précédent, lors d'un colloque réunissant les partenaires sociaux, et plus récemment par le rapport de la Commission présidée par le Gouverneur de la Banque Nationale.

Personne n'a contesté la gravité de la situation, mais, en dépit d'efforts lucides et courageux d'hommes auxquels l'amitié et la loyauté me commandent de rendre hommage, — et je tiens d'autant plus à le dire que certains se trouvent aujourd'hui sur les bancs de l'opposition, — les remèdes n'ont pu être appliqués que partiellement.

Il convient donc de rappeler brièvement les données du problème.

Pour l'exercice 1965, le déficit à l'ordinaire sera de l'ordre de 6 milliards.

En 1966, à défaut de décisions prises à bref délai, le déficit à l'ordinaire pourrait dépasser sensiblement les 3 milliards initialement prévus.

Le financement du budget extraordinaire, Fonds des routes compris, nécessiterait 35 milliards en 1966 au lieu de 31 milliards en 1965.

En 1967, sans une action énergique et immédiate, les dépenses à l'ordinaire atteindraient quelque 225 milliards et, compte tenu des recettes fiscales escomptées, le déficit à l'ordinaire pourrait atteindre 10 à 12 milliards.

Un tel emballement des dépenses publiques ne peut être toléré.

Les conclusions du rapport des experts sont formelles : on ne peut, sans détériorer le pouvoir d'achat, envisager, dans les circonstances conjoncturelles actuelles, de couvrir les déficits prévus en recourant à l'emprunt à l'étranger ou à des moyens monétaires.

L'Etat ne pourrait pas davantage financer ses déficits considérables par le seul recours à l'épargne intérieure. Une ponction aussi substantielle, pour autant qu'elle soit même possible, entraînerait inévitablement une hausse des taux d'intérêt et une réduction des ressources financières indispensables pour assurer la croissance économique et le progrès social.

Une seule solution, dès lors, subsiste : il faut, sous peine d'un recours massif à l'impôt, dont tous les citoyens seraient les victimes, ramener l'augmentation de nos dépenses publiques à un taux comparable à celui du produit national brut.

Le Gouvernement entend aboutir dans un délai raisonnable de trois années.

Ceci signifie concrètement :

— en 1966, exécuter rigoureusement le budget voté et assurer un contrôle draconien des crédits supplémentaires;

— freiner en 1967 l'accroissement des dépenses publiques à concurrence de 10 milliards par rapport aux prévisions;

— rétablir en 1968 un équilibre durable entre recettes et dépenses.

Si nous proposons un plan de redressement en trois étapes, c'est parce qu'ici, comme en toutes autres choses, il faut faire preuve de réalisme et de lucidité.

Chacun sait qu'on ne remonte à la surface que par paliers successifs, sous peine de risquer les pires accidents.

Mais qu'on ne s'y trompe pas : notre plan de trois ans n'est en rien une fuite devant les responsabilités; il exige, au contraire, une action obstinée, menée jour après jour, dans tous les secteurs.

Il réclame la collaboration loyale de tous les citoyens. Cette collaboration, le Gouvernement mettra tout en œuvre pour l'obtenir. La confiance se mérite par la clarté. L'opinion publique doit être largement informée et elle le sera. Les finances publiques sont les finances de tous. Chacun comprendra que l'Etat ne peut tout faire à la fois et en même temps, que des priorités doivent être établies et que, dès lors, des options s'imposent.

Des efforts seront demandés à tous, selon les possibilités de chacun. Mais ils ne sont rien à côté des sacrifices qui nous seraient imposés, si, faute de courage, nous manquions le rendez-vous de l'expansion économique et du progrès social.

II. Promotion du progrès social global.

Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, au-delà du rétablissement de la santé de nos finances publiques, c'est à une œuvre de solidarité nationale que le Gouvernement appelle tous les citoyens de ce pays, en vue d'un **progrès social global qui est le but principal de nos efforts.**

Le progrès économique constant, procuré par l'effort de tous, doit se traduire par plus de bien-être pour tous.

Pour 1966, tous les engagements antérieurs seront intégralement respectés. Ceci vise les mesures envisagées en matière de pensions et d'allocations familiales aux salariés et aux indépendants, ainsi que l'effort promis en faveur des estropiés et mutilés, anciens invalides, victimes des maladies professionnelles, accidents du travail. Le programme en faveur des victimes de la guerre et l'accord de programmation sociale du secteur public seront scrupuleusement appliqués.

En 1967, les interventions de l'Etat dans le secteur social qui, pour 1966, s'élèvent à quelque 40 milliards, augmenteront de 6 p.c. par rapport aux montants indexés de 1966, l'utilisation de cet accroissement étant à préciser ultérieurement.

Il ne peut être question — et ceci doit être souligné avec force — ni d'empêcher une croissance normale, ni à fortiori de remettre en cause le volume des interventions de l'Etat dans le domaine social.

A cet égard, nous n'observerons qu'une priorité, mais une priorité **absolue** : améliorer les conditions d'existence des plus humbles et des plus défavorisés de nos concitoyens.

Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, par ailleurs, la politique sociale du Gouvernement sera résolument braquée sur l'avenir et les nouvelles réalités sociologiques.

L'avenir, c'est l'investissement pour que les jeunes générations trouvent demain sans difficulté des emplois hautement qualifiés et rémunérateurs. C'est l'effort en faveur de l'éducation nationale et de l'équipement sportif et touristique. C'est permettre à tous les citoyens de participer aux bienfaits de la culture. C'est une politique de santé adaptée aux nécessités actuelles. C'est l'effort permettant aux familles d'assumer pleinement leur rôle essentiel dans notre société moderne. C'est une politique du logement s'inscrivant dans le cadre d'une véritable politique foncière, afin d'assurer à tous la propriété ou l'usage d'un logement convenable.

Mais, aujourd'hui, le progrès social suppose d'abord la **sauvegarde du pouvoir d'achat**, car il n'y a pas de progrès social, réel, durable, sans la stabilité monétaire qui seule permet l'épargne, qui seule permet l'augmentation réelle des salaires. Notre population est parfaitement consciente de ces réalités. Elle jugerait sévèrement ceux qui voudraient lui jeter de la poudre aux yeux. Nous ne voulons pas être de ceux-là.

Le Gouvernement prendra les mesures nécessaires pour assurer une évolution disciplinée des prix. Il appliquera des détaxations sur les produits de grande consommation et veillera à ce qu'elles profitent réellement aux consommateurs.

Le principe fondamental de notre économie de marché reste le respect de la formation naturelle de prix, qui doit sauvegarder l'équilibre des intérêts du consommateur, du producteur et du distributeur.

Mais le Gouvernement adresse aux responsables des divers secteurs de la vie économique un appel à la nécessaire modération. Il est convaincu que cet appel sera entendu et que, par des négociations, la discipline suffisante pourra être obtenue. Si dans certains cas, la négociation échoue, il n'hésitera pas à empêcher certaines hausses de prix anormales ou exagérées. Il entend en effet utiliser les moyens légaux de surveillance et de contrôle du mouvement des prix, tout en les plaçant au centre du dialogue indispensable entre le Gouvernement et les représentants des secteurs professionnels.

Mais il est bien évident qu'une condition essentielle de la sauvegarde du pouvoir d'achat est aussi la maîtrise des finances publiques, point de passage obligé tant du progrès social que de l'expansion économique.

Le Gouvernement donne donc l'exemple.

III. Dynamisme de l'expansion économique.

Le Gouvernement entend poursuivre une politique dynamique d'expansion économique qui ne pourra que contribuer au progrès social. Le maintien et le renforcement du dynamisme de l'entreprise sera notre souci permanent.

La clé de voûte de cette politique est l'investissement. Investissement humain, scientifique et financier.

Investissement humain par une élévation générale du niveau des qualifications et une politique de l'emploi adaptée aux incessantes transformations économiques.

Investissement scientifique, car aujourd'hui la recherche scientifique est réellement le « levain de l'industrie ».

Investissement financier enfin, car en notre période de profondes conversions et reconversions dans l'industrie, l'agriculture, la distribution et les services, les besoins de capitaux sont énormes. C'est pourquoi le Gouvernement a prévu divers encouragements fiscaux au bénéfice de l'épargne, dans le cadre d'ailleurs d'une simplification de la fiscalité pour tous les contribuables à revenus modestes.

En instaurant un précompte mobilier unique de 20 p.c., nous entendons stimuler le marché des capitaux, favoriser la baisse des taux d'intérêt, maîtriser la fuite des capitaux, en un mot, mobiliser le maximum de capitaux au profit de l'investissement productif.

L'expansion économique, ce n'est pas un simple sujet de dissertation théorique : le Gouvernement veut la réaliser là où se posent réellement les problèmes, c'est-à-dire dans les diverses régions du pays. Aussi le Gouvernement accentuera la politique de reconversion des régions touchées par la fermeture de charbonnages ou le déclin de certaines industries et d'expansion des régions insuffisamment industrialisées, afin d'assurer aux populations qui vivent dans ces régions la création de nouveaux emplois, la stabilité de ceux qui existent et le bien-être auxquels ces populations ont droit.

La structure du Gouvernement prouve d'ailleurs l'importance que le Premier Ministre attache à ce problème.

IV. Adaptation des institutions à la réalité d'aujourd'hui.

Santé des finances publiques, dynamisme économique, progrès social, il faut encore davantage. Il faut adapter nos institutions aux réalités d'aujourd'hui.

Constatons d'abord que les institutions sont fondamentalement bonnes et que, quoi qu'on en dise, l'ardeur au travail, l'amour de la liberté, le sens de la justice et de la solidarité nationale, l'attachement sans grandiloquence mais profond au pays, animent sincèrement nos concitoyens.

Les Chambres, réunies en constituante, seront invitées à adapter nos institutions et à perfectionner leur fonctionnement.

Le Gouvernement entend pour sa part réaliser, dans la forme et l'esprit, les conclusions tripartites de la Table ronde.

Dans le domaine des relations communautaires, l'immense majorité de notre population et de ses représentants aspire à l'apaisement et à une meilleure compréhension réciproque.

L'objectif du Gouvernement sera de favoriser « un art » de vivre en commun, dans le respect de nos diversités et de nos complémentarités naturelles.

La tâche de la Commission permanente pour l'amélioration des relations communautaires, malgré les difficultés qui ont entouré sa constitution, est donc très importante.

Sa mission n'est pas de se substituer à l'Exécutif chargé de l'application des lois votées par le Parlement, mais de rechercher dans le calme et la négociation toutes les possibilités de rapprochement et d'apaisement.

Le Gouvernement sera toujours heureux d'accueillir des propositions de ce genre et, mis en présence de propositions ayant recueilli un très large accord tripartite, jugera du moment et de la forme de la suite à y réserver.

Respectueux de toutes les opinions, comme il se doit dans un régime de réelle démocratie comme le nôtre, le Gouvernement ne pourra cependant tolérer que des menées extrémistes empreintes de violence viennent paralyser les efforts de conciliation entre nos communautés auxquels doivent s'attacher les trois partis nationaux.

V. Fidélité à nos alliances européennes et atlantiques.

Citoyens de ce pays, nous le sommes aussi du monde. Il va de soi que le Gouvernement honorerait pleinement notre devoir de solidarité internationale. Notre voie reste d'ailleurs toute tracée, elle ne change pas : fidélité à nos alliances européennes et atlantiques, c'est-à-dire :

- collaboration étroite au sein de Benelux;
- unification économique et politique de l'Europe et ouverture de la Communauté aux autres États qui en acceptent les principes;
- fidélité à l'Organisation du Traité de l'Atlantique Nord et aux accords subséquents;
- politique de coopération à la fois généreuse et réaliste avec les pays en voie de développement.

Travailler au sein de l'Alliance atlantique à l'établissement d'un climat de paix mondiale, construire une Europe forte et unie, coopérer avec les jeunes États, lutter contre la faim et la misère dans le monde, voilà des tâches d'avenir!

Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, le Gouvernement a voulu, dans une courte déclaration d'ensemble, s'expliquer sans détour sur les principes qui guideront son action.

De nombreux problèmes politiques, économiques et sociaux ont été volontairement passés sous silence. De même, le plan d'action annexé à notre déclaration et qui est le reflet fidèle de l'accord entre les deux partis de la majorité, ne porte que sur quelques problèmes urgents.

Les problèmes demeurent. Les remèdes possibles ne varient guère. Dans les secteurs non traités dans notre déclaration et son annexe, les solutions précédemment proposées restent valables.

Pour avoir un sens, en effet, une déclaration gouvernementale ne peut être un inventaire détaillé des problèmes de chaque département, mais bien un exposé des motifs, l'expression d'un esprit et d'une volonté.

Pour le reste, nous prouverons le mouvement en marchant. La majorité comme l'opposition pourront nous juger chaque fois qu'il leur plaira, là où la démocratie impose que les gouvernements soient jugés, c'est-à-dire ici.

Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je suis un réaliste. Je sais que ma tâche et celle de mes collègues sera difficile, très difficile. Mais nous ne gouvernerons pas seuls, car c'est avec tout le pays et d'abord avec vous que nous voulons gouverner.

J'ose faire appel à tous dans ce pays, par-dessus les frontières des partis, les conflits idéologiques et les oppositions passionnelles, pour réaliser un programme national planté dans le présent, mais tendu vers l'avenir, c'est-à-dire vers une société sans tabous, sans privilèges ni de classe, ni de langue, ni de fortune.

Le Gouvernement qui se présente devant vous pour solliciter votre confiance estime n'avoir qu'un droit en cette matière, c'est de donner l'exemple.

Un Gouvernement plus large, associant les trois partis, n'a pu être constitué. Notre Gouvernement s'efforcera cependant de rechercher obstinément l'entente la plus large sur tous les problèmes vitaux pour l'avenir de notre pays. Cette volonté n'est pas un signe de faiblesse, elle est l'expression d'un appel sincère et loyal aux hommes de bonne volonté où qu'ils se trouvent.

Le Gouvernement affirme donc sa volonté de nouer un dialogue permanent tant avec l'opposition qu'avec sa majorité, ainsi qu'avec les grandes organisations de ce pays.

Tous ensemble, nous construirons un pays moderne, prêt à tenir son rang dans l'Europe.

Nous donnerons témoignage à nous-mêmes et à l'étranger de ce que nous sommes réellement : un peuple uni, résolu au progrès et sûr de son avenir. (Longs applaudissements sur les bancs du parti social chrétien et du parti pour la liberté et le progrès.)

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, het sociaal beleid van de Regering zal ten andere resoluut gericht worden op de toekomst en haar nieuwe sociologische realiteit.

De toekomst, dat is de investering opdat de jonge generaties morgen zonder moeilijkheden hoog aangeschreven en goed bezoldigde betrekkingen zouden vinden. Dat is de inspanning ten bate van de nationale opvoeding en van de sportieve en toeristische uitrusting. Dat is aan alle burgers de gelegenheid te geven deel te nemen aan de weldaden der cultuur. Dat is een gezondheids-politiek aangepast aan de huidige noden. Dat is een inspanning die de families moet toelaten volledig hun essentiële taak in onze moderne maatschappij uit te oefenen. Dat is een politiek van huisvesting in het kader van een werkelijke grondpolitiek, ten einde aan allen of het eigendom, of het gebruik van een behoorlijke huisvesting te verzekeren.

Maar thans veronderstelt de sociale vooruitgang allereerst het behoud van de koopkracht, want er is geen werkelijke en blijvende sociale vooruitgang zonder muntstabiliteit, omdat deze alleen én het spaarwezen én de werkelijke verhoging van de lonen mogelijk maakt. Onze bevolking is zich wel bewust van deze realiteiten. Zij zou zeer streng zijn voor al degenen die haar poeder in de ogen zouden willen strooien, maar wij behoren niet tot die categorie.

De Regering zal de nodige maatregelen treffen voor een ordelijke evolutie van de prijzen. Zij zal belastingverminderingen toepassen op gewone consumptiegoederen en zij zal er over waken dat het werkelijk de verbruikers zullen zijn die hiervan genieten.

Het grondprincipe van onze markteconomie blijft de eerbied voor de natuurlijke prijsvorming die het evenwicht tussen de belangen van de verbruiker, de producent en de verdeler moet vrijwaren.

Maar de Regering richt een oproep tot de verantwoordelijken van de diverse sectoren van het economisch leven, om tot deze noodzakelijke beheersing te komen. Zij is ervan overtuigd dat aan deze oproep gevolg zal worden gegeven en dat door overleg de nodige discipline zal kunnen bereikt worden. Indien in sommige gevallen het overleg mislukt, zal ze niet aarzelen bepaalde abnormale en buitensporige prijsverhogingen te verhinderen. Te dien einde wil zij de wettelijke middelen om de prijsbewegingen te volgen en te controleren aanwenden, door ze in het middelpunt te plaatsen van de noodzakelijke dialoog tussen de Regering en de vertegenwoordigers der beroepssectoren.

Maar het is wel verstaan dat ook het beheersen van de staatsfinanciën een essentiële voorwaarde voor het behoud van de koopkracht is, waar men niet voorbij kan, zowel voor de sociale vooruitgang als voor de economische expansie.

De Regering zal dus het voorbeeld geven.

III. Dynamisme van de economische expansie.

De Regering wenst een dynamische politiek van economische expansie voort te zetten die enkel zal kunnen bijdragen tot de sociale vooruitgang. Het behoud en het versterken van het dynamisme van de ondernemingen zal onze aanhoudende zorg zijn.

De hoeksteen van dit beleid is de investering. Menselijke, wetenschappelijke en financiële investeringen.

Investering in mensen door een algemene verhoging van het peil der vakbekwaamheid en een politiek van tewerkstelling aangepast aan de onophoudelijke economische omschakelingen.

Wetenschappelijke investeringen want vandaag de dag is het wetenschappelijk onderzoek werkelijk de « gist van de nijverheid ».

Financiële investeringen tenslotte, want in onze periode van diepgaande omschakeling en reconversie in de nijverheid, de landbouw, de distributie en de diensten zijn de kapitaalbehoeften enorm. Daarom heeft de Regering verschillende aanmoedigingen voorzien ten voordele van het spaarwezen in het kader ten andere van een vereenvoudiging van de fiscaliteit voor al de belastingplichtigen met bescheiden inkomen.

Door het invoeren van een enige roerende voorheffing van 20 pct. wensen wij de kapitaalmarkt te stimuleren, de daling van de rentevoet te bevorderen, de kapitaalvlucht te overmeesteren, in één woord het maximum aan kapitalen te mobiliseren ten bate van de produktieve investeringen.

De economische expansie is niet enkel een onderwerp van theoretische verhandelingen : de Regering zal ze verwezenlijken daar waar de problemen zich werkelijk voordoen, d.w.z. in de verschillende streken van het land. De Regering zal dan ook de klemtoon leggen op het beleid inzake reconversie in de streken, getroffen door mijnsluitingen of de achteruitgang van sommige industrieën, en het beleid inzake expansie der onvoldoende geïndustrialiseerde streken, teneinde aan de bevolking die in deze streken woonachtig is de creatie van nieuwe werkgelegenheden, de stabiliteit van de bestaande en het welzijn waarop die bevolking recht heeft, te verzekeren.

De structuur van de Regering bewijst ten andere duidelijk het belang dat de Eerste Minister aan dit probleem hecht.

IV. Het aanpassen van de instellingen aan de huidige werkelijkheid.

Gezondheid van de openbare financiën, economisch dynamisme, sociale vooruitgang, en er is nog méér nodig. Onze instellingen moeten aangepast worden aan de huidige werkelijkheid.

Laten wij vooreerst vaststellen dat onze instellingen fundamenteel goed zijn, en dat, wat men er ook van zegge, de arbeidsszin, de liefde voor de vrijheid, de zin voor rechtvaardigheid en nationale solidariteit, de diepe gehuchtheid — zonder grootspraak nochians — aan het land, onze oprechte medeburgers bezielen.

De Kamers, verenigd in grondwetgevende vergadering, zullen uitgenodigd worden onze instellingen aan te passen en hun werking te volmaken.

De Regering van haar kant hoopt, naar vorm en geest, de besluiten van de Ronde Tafel, genomen door de drie partijen, te verwezenlijken.

Op het gebied van de gemeenschappelijke betrekkingen wenst de overgrote meerderheid van onze bevolking en van haar vertegenwoordigers een pacificatie en een beter wederzijds begrip.

Het objectief van de Regering zal er in bestaan « een kunst » van samenleven te bevorderen in de eerbied van onze verschillen en van ons natuurlijk aanvullend karakter.

De taak van de Vaste Commissie voor de verbetering der betrekkingen tussen de gemeenschappen is dus zeer belangrijk, niet-tegenstaande de moeilijkheden die zich voorgedaan hebben in verband met haar oprichting.

Het is niet haar taak de plaats in te nemen van de uitvoerende macht belast met de toepassing van de door het Parlement goedgekeurde wetten, maar rustig door onderhandelingen alle mogelijkheden tot toenadering en tot pacificatie te zoeken.

De Regering zal zich steeds gelukkig achten voorstellen in die aard te mogen ontvangen en, na de ontvangst van voorstellen die een zeer ruim akkoord der drie partijen hebben bekomen, zal zij oordelen omtrent het ogenblik en omtrent de vorm van het gevolg dat er aan moet gegeven worden.

Met eerbied voor alle opinies, zoals het behoort in een werkelijk democratisch regime als het onze, zal de Regering evenwel niet kunnen dulden dat extremistische stromingen, die het stempel van geweld dragen, verlammend werken op de inspanningen tot verzoening tussen onze gemeenschappen waaraan de drie nationale partijen zich moeten wijden.

V. Getrouwheid aan onze Europese en Atlantische verbintenissen.

Wij zijn burgers van dit land, maar ook van de wereld. Het spreekt vanzelf dat de Regering volledig onze plicht van internationale solidariteit zal nakomen. Onze weg werd trouwens duidelijk aangegeven en verandert niet : trouw aan onze Europese en Atlantische verbintenissen, d.w.z. :

— nauwe samenwerking in de schoot van Benelux;

— economische en politieke eenmaking van Europa en opening van de gemeenschap voor andere Staten die er de principes van aanvaarden;

— trouw aan de Noordatlantische Verdragsorganisatie en de eruit voortvloeiende akkoorden;

— een politiek van edelmoedige en realistische samenwerking met de ontwikkelingslanden.

Werken in de schoot van de Atlantische Gemeenschap aan de verwezenlijking van een klimaat van wereldvrede, een sterk en verenigd Europa opbouwen, samenwerken met de jonge Staten, strijden tegen de honger en tegen de miserie in de wereld, ziedaar de taken van de toekomst.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, de Regering heeft gewild in een korte algemene verklaring zich zonder omwegen uit te spreken over de principes die haar zullen leiden in haar actie.

Talrijke politieke, economische en sociale problemen werden met opzet niet vernoemd. Ook het werkplan in bijlage bij onze verklaring, dat het akkoord tussen de twee partijen van de meerderheid getrouw weergeeft, heeft slechts betrekking op enkele dringende problemen.

De problemen blijven. De mogelijke remedies veranderen weinig. In de in onze verklaring en haar bijlage niet behandelde sectoren blijven de vroeger voorgestelde oplossingen geldig.

Wil zij zin hebben, dan mag een regeringsverklaring inderdaad geen gedetailleerde inventaris zijn van de problemen van elk departement maar wel een memorie van toelichting, de uitdrukking van een geest en van een wil.

Voor de rest zullen wij voortschrijdend de vooruitgang aantonen. De meerderheid zowel als de oppositie zal ons kunnen beoordelen telkens als haar dat bevalt, daar waar zoals de democratie het oplegt de Regering wordt beoordeeld, dat betekent, hier.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik ben een realist. Ik weet dat mijn taak en die van mijn collega's zwaar zal zijn, zeer zwaar zelfs. Maar wij zullen niet alleen regeren, want het is met heel het land en in de eerste plaats met U dat wij willen regeren.

Ik durf een oproep te doen tot allen in dit land en, dit over de grenzen van de partijen, de ideologische twisten en de passionele opposities heen, tot de verwezenlijking van een nationaal programma dat stoelt in het heden, maar gericht is, op de toekomst, d.w.z. op een gemeenschap zonder taboes, zonder voorrechten, zomin inzake klasse, als taal of fortuin.

De Regering die zich voor U aanbiedt om uw vertrouwen te vragen, meent terzake slechts één voorrecht te hebben : het voorbeeld te geven.

Een Regering op een bredere basis, waarbij de drie partijen zouden samenwerken, kon niet samengesteld worden. Onze Regering wil zich evenwel met hardnekkigheid inspannen om over alle vitale problemen voor de toekomst van het land de ruimst mogelijke eenstemmigheid na te streven. Deze wil is geen teken van zwakheid, het is de uitdrukking van een oprechte en loyale oproep tot alle mensen van goede wil, waar zij zich ook bevinden.

De Regering bevestigt dus haar wil om in een voortdurende dialoog te treden zowel met de oppositie als met haar meerderheid, evenals met de grote organisaties van dit land.

Allen samen zullen wij bouwen aan een modern land dat klaar staat om zijn rang in Europa hoog te houden.

Wij zullen aan ons zelf en aan het buitenland getuigenis geven van wat wij in werkelijkheid zijn : een verenigd volk, gewonnen voor de vooruitgang en zeker van zijn toekomst. *(Langdurig applaus op de banken van de christelijke volkspartij en van de partij voor vrijheid en vooruitgang.)*

DEMANDES D'INTERPELLATION

INTERPELLATIEAANVRAGEN

De heer Voorzitter. — Mevrouwen, Mijne Heren, bij het Bureau zijn nog twee verzoeken tot interpellatie ingekomen :

Ten eerste, van de heer Timmermans, gericht tot de heer Minister van Tewerkstelling en Arbeid, over « het conflict waarin 3 800 arbeidsters gewikkeld zijn met de werkgevers van de Nationale Oorlogswapenfabriek, te Herstal, en over de maatregelen welke hij van plan is te nemen om artikel 119 van het Verdrag van Rome zowel naar de geest als naar de letter te doen toepassen op al de arbeidsters van ons land ».

Ten tweede, van Mevr. Copée-Gerbinet, gericht tot de heer Minister van Tewerkstelling en Arbeid, over « het niet toepassen van het principe der gelijke bezoldiging voor arbeiders en arbeidsters, waardoor bij de arbeidsters een stakingsbeweging is ontstaan ».

Mesdames, Messieurs, le Bureau a reçu deux autres demandes d'interpellation :

1° De M. Timmermans, adressée à M. le Ministre de l'Emploi et du Travail, sur « le conflit qui oppose 3 800 femmes travailleuses au patronat de la Fabrique nationale d'Armes de guerre, à Herstal, et sur les mesures qu'il compte prendre pour que l'article 119 du Traité de Rome soit appliqué tant dans son esprit que dans sa lettre, à l'ensemble des femmes travailleuses de notre pays ».

2° De Mme Copée-Gerbinet, adressée à M. le Ministre de l'Emploi et du Travail, sur « la non-application du principe d'égalité entre les salaires masculins et féminins qui soulève un mouvement de grève chez les travailleuses ».

De datum van deze interpellaties zal later vastgesteld worden.

La date de ces interpellations sera fixée ultérieurement.

ORDRE DES TRAVAUX

Communication du bureau

REGELING DER WERKZAAMHEDEN

Mededeling vanwege het bureau

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, je vous propose d'ouvrir la discussion sur la déclaration du gouvernement, demain, de prolonger quelque peu la séance et, si nécessaire de siéger vendredi, afin de terminer le débat, y compris le vote.

Demain, la commission des Finances sera appelée à examiner le projet de loi relatif aux crédits provisoires, projet qui doit être voté par les deux Chambres avant le 31 mars et sur lequel je vous propose de vous prononcer vendredi prochain.

Pas d'objection?

Il en sera ainsi.

La séance est levée.

— La séance est levée à 14 h 45 m.

De vergadering wordt geheven te 14 u. 45 m.

Demain, séance publique à 14 heures.

Morgen openbare vergadering te 14 uur.

QUESTIONS — VRAGEN

Questions et réponses écrites

(Art. 71 du Règlement de la Chambre des représentants)

1. Des questions ont été remises au bureau par :

MM. Anciaux, Bracops, Charpentier, Defraigne, Duerinck, Eneman, Foncke, Glinne, Lootens, Michel, Otte, Saintraint et Van Lidth de Jeude.

2. Depuis le 11 février 1966, des questions ont été posées par :

MM. Anciaux, Babylon, Bracops, Cantillon, Charpentier, Claes, Claeys, Danschutter, Defraigne, De Mey, Demuyter, De Pape, De Vlies, D'haeseleer, Glineur, Goemans, Gribomont, Hermans, Holvoet, Hurez, Kempinaire, Latoux, R. Lefebvre, Leys, Lindemans, Lootens, Mattheyssens, Michel, Nazé, Otte, Parisiis, Piron, Vandenhove, Vanderhaegen, Van Hoorick, Van Leemputten, Van Mechelen et Wouters.

Schriftelijke vragen en antwoorden

(Art. 71 van het Reglement
van de Kamer van volksvertegenwoordigers)

1. Schriftelijke vragen werden ter tafel gelegd door de heren Anciaux, Bracops, Charpentier, Defraigne, Duerinck, Eneman, Foncke, Glinne, Lootens, Michel, Otte Saintraint en Van Lidth de Jeude.

2. Sinds 11 februari 1966 werden vragen gesteld door de heren Anciaux, Babylon, Bracops, Cantillon, Charpentier, Claes, Claeys, Danschutter, Defraigne, De Mey, Demuyter, De Pape, De Vlies, D'haeseleer, Glineur, Goemans, Gribomont, Hermans, Holvoet, Hurez, Kempinaire, Laloux, R. Lefebvre, Leys, Lindemans, Lootens, Mattheyssens, Michel, Nazé, Otte, Parisiis, Piron, Vandenhove, Vanderhaegen, Van Hoorick, Van Leemputten, Van Mechelen en Wouters.